

krótko

30 lat parafii

OBCHODY 30-LECIA parafii św. Piusa X i św. Marii Goretti w Kędzierzynie-Koźlu (Błachownia) odbędą się 13 czerwca; o godz. 10.00 Mszę św. odprawi bp Paweł Stobrawa.

Świętuj z Radiem Plus

12 CZERWCA O GODZ. 14.00 rozpocznie się na terenie parku w Mosznej festyn z okazji 15-lecia Radia Plus Opole. W programie między innymi koncert zespołu Bracia.

Spotkanie w Winowie

DIECEZJALNE DUSZPASTERSTWO RUCHÓW I STOWARZYSZEŃ KATOLICKICH przy Wydziale Duszpasterskim Kurii Diecezjalnej w Opolu zaprasza w sobotę 19 czerwca o godz. 17.00 do Winowa k. Opola na spotkanie członków i sympatyków ruchów i stowarzyszeń z biskupem opolskim Andrzejem Czają. W programie: modlitwa różańcowa; konferencja na temat „Znaki czasu a charyzmat wspólnoty”, wygłoszona przez ks. Romana Hosza, dyrektora domu rekolekcyjnego w Jasionie, moderatora wspólnoty miejsca Droga Eliasza; o godz. 19.30 Msza św. koncelebrowana pod przewodnictwem bp. Andrzeja Czai, o godz. 21.00 Apel Jasnogórski.

10 lat minęło

Biblioteka Caritas zdała egzamin

TERESA SIENKIEWICZ-MIS

Jej bogactwem są książki – ponad 63 tys. i stali czytelnicy – 2436 osób.

Centralna Biblioteka Polsko-Niemiecka Caritas im. Josepha von Eichendorffa w Opolu w tym roku kończy 10 lat pracy. Fakt ten stał się okazją do uroczystego spotkania 26 maja przyjaciół biblioteki, sponsorów, czytelników, bibliotekarzy. Dyrektor, główny budowniczy i organizator biblioteki ks. prałat Wolfgang Globisch przypomniał historię powstania placówki: – W 1992 roku zaczęliśmy otwierać biblioteki Caritas, mieliśmy już zorganizowanych 8 bibliotek rejonowych oraz 2 bibliobusy, ale z dnia na dzień przybywające w diecezji biblioteki (obecnie jest ich ponad 90) potrzebowały placówki koordynującej i szkolącej.

W miejscu pozyskania zużytych budynków, przy skrzyżowaniu ulic Krupniczej i Szpitalnej, po ich rozbiórce w 1997 roku rozpoczęto budowę biblioteki, zaprojektowanej przez architektów

Małgorzatę i Antoniego Domiczów. Budowa trwała do 2000 roku. Finansowo wsparła ją Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej, rząd Niemiec i liczni sponsorzy.

Centralna Biblioteka Caritas kładzie nacisk na dwujęzyczność swoich zbiorów i dwa główne zagadnienia, wokół których skupia się działalność biblioteki, na tematykę śląską i religijną. Gromadzone są książki dla dzieci, młodzieży i dorosłych. Duży zbiór książek przekazali bibliotece sybiry, którzy przez lata gromadzili wszystkie druki zwarte i ulotne na temat „Golgoty Wschodu” – historii ludzi zesłanych na Sybir. Jest także bogaty zbiór czasopism polskich i niemieckich.

W Bibliotece Centralnej poza codziennym udostępnianiem zbiorów czytelnikom stałym i korzystającym z czytelni prowadzone są: lekcje biblioteczne dla dzieci i młodzieży; centrum informacji

W spotkaniu uczestniczył (od lewej) biskup ordynariusz Andrzej Czaja i ks. Piotr Tarliński. O pracy placówki opowiada ks. prałat Wolfgang Globisch

dla grup zagranicznych; centrum duszpasterstwa mniejszości narodowych; kursy językowe; spotkania literackie i kulturalne; wycieczki studyjne dla bibliotekarzy; m.in. śladami Josepha von Eichendorffa; współpraca z parafialnymi bibliotekami Caritas i z bibliotekami miejskimi, w których istnieje dział biblioteki Caritas; współpraca z dwoma bibliobusami odwiedzającymi ponad 70 miejscowości; redakcja „Biuletynu Bibliotek Caritas”.

Powołane w 2001 roku Stowarzyszenie Bibliotek Caritas św. Karola Boromeusza, z siedzibą w Centralnej Bibliotece, pomaga zdobywać granty na realizację wielu pomysłów, popularyzujących czytelnictwo w diecezji. Jednym z nich jest projekt „Uczniowie odkrywają skarby”, finansowany przez Ministerstwo Edukacji i Dziedzictwa Narodowego, a realizowany w szkołach odwiedzanych przez bibliobusy Caritas.

Teresa Sienkiewicz-Mis

Z dedykacją dla studentów

Siostry szkolne wraz ze studentami i duszpasterzami, którym dedykowały koncert

KONCERT. 24 maja w auli seminaryjnej rozbrzmiały piosenki z nagrałego w ubiegłym roku albumu „Klucz do serca”. – To utwory, które nie powstały na zamówienie, one wypływają z głębi naszych serc poruszonych spotkaniem z Panem Bogiem – wyjaśnia s. Augustyna ze Zgromadzenia Sióstr Szkolnych de Notre Dame, która w Duszpasterstwie Akademickim „Resurrexit” w wybrane poniedziałki roku akademickiego prowadzi spotkania grupy modlitewno-dyskusyjnej dla studentów, którzy chcą rozeznaczyć swoje powołanie. – Rozmawiamy, zapraszamy gości i modlimy się o odnalezienie tej właściwej drogi, która jest jak dobrze dopasowane buty. Je też przecież często trudno znaleźć, potrzebna jest ogromna

cierpliwość, ale gdy już je odnajdziemy, i buty, i powołanie, mamy pewność, że to jest właśnie to – zapewnia s. Augustyna, która wraz z s. Adrianną i s. Sylwią dedykowała studentom i ich duszpasterzom koncert „Serce kształtuje się według tego, co kocha”. Zaśpiewane utwory, m.in.: „Amen”, „Zakochaj się” czy „Moim zdaniem” są kierunkowskazem dla osób szukających swojej drogi w życiu, jak i dla tych, którzy już są gotowi powiedzieć Panu Bogu „tak”. – Nasze piosenki mówią o sensie ludzkiego życia, o tym, co warto w życiu robić – podkreślały ze sceny siostry, zachęcając studentów do wspólnego śpiewania: „Oddaję Ci, Panie me ręce, powierzam Ci, Boże mój świat, przemieniaj codziennie me serce”.

Nasza-wiara.pl

INTERNET. W diecezji opolskiej powstał portal społecznościowy ludzi wierzących, który jest, jak podkreślają twórcy, zaproszeniem do relacji z drugim człowiekiem i odkrywania tajemnicy Kościoła, czyli wspólnoty. – Zarejestrowani użytkownicy mogą zapraszać znajomych, nawijać z znajomością z nowymi osobami, tworzyć grupy, dyskutować na forum, przysyłać sobie zdjęcia, filmy i informacje – wyjaśnia ks. Wojciech Czekala, jeden z pomysłodawców portalu. Internauci dzięki temu dzielą się swoją wiarą i doświadczeniami, poznają diecezję, a opisując na blogach swoje

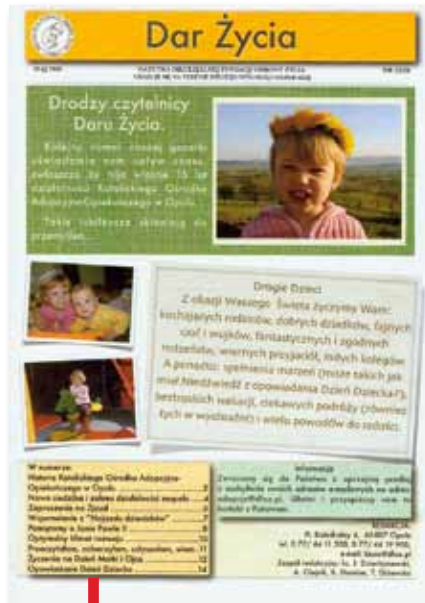

odczucia, dają piękne świadectwo, że młodzież również żyje sprawami Kościoła. – Chcemy, aby nasza wiara stała się miejscem w cyberprzestrzeni, które będzie przeniknięte obecnością Boga, w którym ludzie będą budowali wspólnotę – podkreśla ks. Andrzej Majcherek, współtwórca portalu, dodając – Bo Kościół wtedy jest żywy, gdy ludzie ożywają swoją wiarą we wspólnocie.

Spotkanie rodzin w Kamieniu Śląskim

GAZETKA „DAR ŻYCIA”.

Diecezjalna Fundacja Obrony Życia wydała kolejny numer gazetki „Dar Życia” z obszerną informacją o nowej siedzibie Centrum Służby Życiu i Rodzinie i prezentacją Interdyscyplinarnego Zespołu Diagnostyczno-Terapeutycznego służącego pomocą dzieciom nadpobudliwym, wykazującym trudności w rozwoju, sprawiającym kłopoty wychowawcze i szkolne. Ks. dr Jerzy Dzierżanowski w artykule „Optymalny klimat rozwoju” pisze o konieczności stałego zapewniania dziecka, że jest kochane, że jest dla rodziców wielkim skarbem. Dziecko musi słyszeć słowa pochwały, słowa miłości. Warto przeczytać ten artykuł, żeby wiedzieć, co należy spełnić, jakim być małżeństwem i rodzicem, żeby dać dziecku optymalne warunki rozwoju. Ponadto w numerze zamieszczone zostało zaproszenie na doroczne spotkanie rodzin adopcyjnych i zastępczych, 12 czerwca br. w Kamieniu Śląskim, które roz-

Gazetka „Dar Życia”

pocznie się udziałem we Mszy św. o godz. 10.30 odprawianej przez księdza biskupa w kościele parafialnym św. Jacka. Następnie rodzice i dzieci przejdą do parku przy sanktuarium św. Jacka, gdzie zaplanowano festynowe rozrywki i poczęstunek.

Pomoc powodzianom

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA OPOLSKIEGO postanowił, że pomoc finansowa z budżetu województwa dla powodzian w kwocie 2 mln zł zostanie podzielona pomiędzy 22 poszkodowane podczas powodzi gminy w regionie. Będą to co prawda niewielkie kwoty, ale trafią one bezpośrednio do najbardziej dotkniętych skutkami powodzi rodzin. Propozycja zarządu zostanie przedstawiona radnym podczas najbliższej sesji Sejmiku, bo do radnych należy ostateczna decyzja w tej sprawie. Zarząd zapoznał się także z szacunkami szkód, jakie powódź wyrządziła w rolnictwie regionu. Aby pomóc opolskim rolnikom w uzyskaniu kompleksowej informacji o tym, gdzie szukać pomocy i jak się o nią zwracać, opracowano ulotkę z najbardziej istotnymi informacjami o kolejnych krokach postępowania i z adresami wszystkich instytucji mogących udzielić

pomocy. Pomoc materialną dla rolników będzie koordynować Izba Rolnicza w Opolu. Zarząd Województwa podjął także decyzję o zakupie osuszaczy, które będą mogły być wykorzystane podczas podobnych klęsk. 180 elektrycznych osuszaczy o wydajności 20 litrów na dobę i 10 sztuk osuszaczy przemysłowych o wydajności 46 litrów na dobę zostanie sfinansowanych z budżetu województwa oraz z Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

GOŚĆ OPOLSKI
opole@goscniemiedzielny.pl

ADRES REDAKCJI: 45-011 Opole,
ul. Koraszewskiego 7-9

TELEFON/FAKS (77) 454 64 72

REDAGUJA:

Andrzej Kerner – dyrektor oddziału,
Anna Kwaśnicka, Teresa Sienkiewicz-Mis,
ks. dr Tomasz Horak – asystent kościelny

Między Słowami

Biblia

KS. TOMASZ HORAK

tohorak@opole.opoka.org.pl

Kościół

Greckie „ekklesia”, czyli zgromadzenie, zwołanie. Termin znany w życiu społecznym, przeniesiony na obszar życia religijnego. W języku hebrajskim i aramejskim odpowiada mu kilka słów. Mieszkający w rozproszeniu Żydzi na określenie swojej lokalnej wspólnoty używali greckiego słowa „synagoga”. Chrześcijanie, podkreślając inny charakter swoich wspólnot, stosowali wspomniane słowo „ekklesia”. Rozumieli przez to przede wszystkim zgromadzenie ludu Bożego w konkretnym miejscu – np. w Jerozolimie czy w Efezie. Z czasem pogłębiała się świadomość, że Kościół zależy nie od ludzi, a od Boga. To wszystko w Dziejach i listach apostołskich. W Ewangeliach słowo „kościół” nie występuje (z wyjątkiem dwóch miejsc: Mt 16,18; 18,17). Jezus z jednej strony mówi o królestwie Bożym, z drugiej o małej trzódce swoich uczniów. Niezależnie od samych terminów widać, jak Jezus buduje wokół siebie wspólnotę, jak ją koncentruje wokół Szymona i Dwunastu zgrupowanych zresztą w mniejsze zespoły. Świadomość tego nie tylko przetrwa po Jego widzialnym odejściu ze świata, ale zdecydowanie kształci przyszłość Kościoła, którego już w Biblii nie można uważać za zwykły organizm społeczny.

OTWÓRZ

RZ 16,1NN; AP 1,4NN.

TERESA SIENKIEWICZ-MIS

Życzenia dla jubilatki

Pani Antonina Danielko ma 100 lat

Aktywność i pogoda ducha są jej dewizą.

Więć o 100. rocznicy urodzin Szanownej Pani przypomina o szczególnie trudnych losach naszej Ojczyzny, znaczonej bolesnymi szlakami dziejowymi poszczególnych osób. Jest też znakiem niezwykłego hartu ducha, by przeżyć niehumanitarne warunki wygnania i katorżniczej pracy, zgotowane przez niesprawiedliwe reżimy. Wszystkie te kaźnie Szanowana Pani przetrwała dzięki duchowej sile, płynącej z zaufania dla wyroków Opatrzności. 100. rocznica urodzin jest tego potwierdzeniem – napisał bp Jan Kopiec w liście skierowanym do Antoniny Danielko, zamieszkałej w Opolu-Groszowicach, która 17 maja bieżącego roku obchodziła swoje wielkie święto.

Panią Antoninę w uroczystym dniu odwiedziła Helena Romana Dolińska, prezes opolskiego koła Związku Sybiraków, z koszem róż

i życzeniami od zarządu i wszystkich sybiraków. Wcześniej proboszcz parafii ks. Norbert Dragon odprawił w kościele św. Katarzyny Aleksandryjskiej Mszę św. w intencji stułetniej parafianki.

Antonina Danielko jest Iwo-wianką. We Lwowie się urodziła, wychowała, wykształciła i wyszła za mąż za Stefana Danielko. Gdy młodzi małżonkowie z radością czekali na swoje pierwsze dziecko, do drzwi zastukali funkcjonariusze NKWD. Do dzisiaj nie może znaleźć odpowiedzi na pytanie, dlaczego ich zesłano. Dlaczego 10 lutego 1940 roku zamknięto ich w bydłych wagonach, które pokonały setki kilometrów, wioząc zesłańców do Kazachstanu, w okolice Semipalatyńska, gdzie kazano im ciężko pracować, mieszkać w lepiankach, żyć na głodowych racjach, znosić upokorzenia i cierpieć z chłodu. W tych niehumanitarnych warunkach 1 lipca 1940 roku urodził się ich syn, Ryszard.

Potem była Armia Andersa – szansa wyrwania się z ZSRR. Stefan

Helena Romana Dolińska składa jubilatce życzenia od wszystkich sybiraków

Danielko przeszedł jej szlak bojowy i z północy Afryki przyplłynął do Gdańska 25 października 1947 roku. Nie wiedział nic o losach żony i syna pozostawionych w Kazachstanie, a im udało się wrócić do Polski wcześniej niż jemu. Już w czerwcu 1946 roku zamieszkali w Groszowicach koło Opola, w domu, w którym do dzisiaj mieszka pani Antonina. Od 1977 roku Antonina Danielko jest wdową, ale nie jest samotną. Trośczy się o nią jej jedyny syn Ryszard, synowa Irena, wnuk Piotr z żoną i trójką prawnucząt. Antonina Danielko odznaczona została 31 grudnia 2004 roku Krzyżem Zesłańców Sybiru nadanym przez Prezydenta RP. Jest czynnym członkiem Związku Sybiraków, aktywnie uczestniczy w jego działalności. Ciągłe jest pogodną, pełną życia osobą, utrzymującą kontakt z rodziną, sąsiadami, znajomymi i ze światem, bo chce o nim wiedzieć jak najwięcej, czyta gazety, ogląda telewizję i słucha radia. Swoim dobrym humorem – jak mówi jej wnuk Piotr – i chęcią do radzenia sobie ze wszystkim, z prowadzeniem domu, gotowaniem i dbaniem o siebie, daje nam przykład i zachęca do aktywnego trybu życia.

Teresa Sienkiewicz-Mis

Kliknij, czytaj i rozważaj

INTERNET. Gdy młody człowiek nie garnie się, by przyjść do Kościoła i spotkać Jezusa w sakramentach, trzeba próbować **zainspirować go słowem Bożym** tam, gdzie spędza swój czas, również w cyberprzestrzeni.

ANNA KWAŚNICKA

Skąd współcześnie młodzież czerpie wiedzę? Nasuwa się odpowiedź, że najczęściej z internetu, czyli medium, w którego zasobach w każdej godzinie pojawiają się ogromne ilości nowych informacji. Jednak czy wśród tego niewyobrażalnego natłoku danych znalazło się miejsce dla niesienia światu Dobrej Nowiny, dla ćwiczenia osobistego słuchania słowa Bożego?

Szkoła Słowa Bożego w internecie

Gdy w 2002 r. w orędziu na Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu papież Jan Paweł II stawiał pytanie: „Dzięki internetowi na milionach monitorów na naszej planecie pojawiają się miliardy obrazów. Czy z owej galaktyki obrazów i dźwięków wyłoni się twarz Chrystusa i da się słyszeć Jego głos?”, w myśli ks. Jana Kochela kształtował się pomysł założenia internetowej Szkoły Słowa Bożego. W efekcie dziś wystukując na klawiaturze adres www.ssb.org.pl, wkroczymy w jedno z miejsc w cyberprzestrzeni, wypełnionych słowem Bożym, gdzie prowadzona jest szkoła czytania Pisma Świętego oparta na metodzie lectio divina. – Pomysł stworzenia szkoły w internecie nabrał kształtu, gdy zacząłem pracować w seminarium. Stąd od trzech lat razem z klerykami redagujemy stronę, kierowaną zarówno do alumnów, jak i do młodzieży pokolenia JP II – wyjaśnia ks. dr hab. Jan Kochel z diecezji gliwickiej, obecny wicerektor Wyższego Seminarium Duchownego w Opolu. Co tydzień w internecie publikowane są rozważania niedzielnych czytań, pisane przez alumnów, ponadto ks. Kochel prowadzi tematyczny cykl rozważań „W rytmie Kościoła”, dotyczący spraw, którymi żyje Kościół powszechny i lokalny. Wszystkie spotkania prowadzone są metodą lectio divina, a internauci otrzymali możliwość aktywnego

w nich uczestnictwa. – Po każdej z czterech części rozważania znajduje się zachęta, by na nasz adres e-mailowy przesłać znalezione w Biblii teksty paralelne, czy też pytania do tekstu, propozycje modlitwy lub sposoby zrealizowania w życiu przeczytanego Słowa – wyjaśnia ks. Kochel. To nie jest kolejna strona internetowa do czytania: – Ta strona ma być dla ludzi impulsem, by wzięli do ręki Pismo Święte i zaczęli szukać Pana Jezusa, by w zaciszu domowym czytali i rozważali słowo Boże. Wiem, że dziś to nie jest proste, ale trzeba próbować – podkreśla autor pomysłu.

W rytmie lectio divina

Czytaj, rozważ, módl się, żyj – na takie etapy podzielone zostały rozważania niedzielnych czytań, co tydzień zamieszczanych przez opolskich i gliwickich kleryków na stronie internetowej Szkoły Słowa Bożego. Są to cztery kroki czytania Pisma Świętego, opracowane według metody lectio divina, niezwykle popularnej w średniowieczu, obecnie przeżywającej swój renesans. – Lectio divina to najpiękniejsza forma czytania słowa Bożego. Wszyscy papieże ostatnich czasów podkreślali, że trzeba wrócić do tej metody. Nie ma lepszej – podkreśla ks. Jan Kochel. A na czym polega? Po modlitwie do Ducha Świętego rozpoczynamy lekturę od uważnego i spokojnego przeczytania fragmentu Biblii (*lectio*), stąd jego treść zamieszczana jest na stronie w części zatytułowanej „czytaj”. Drugi etap

tekst i zdjęcia

ANNA KWAŚNICKA

akwasnicka@goscniezielny.pl

■ R E K L A M A ■

15 lat
w Opolskich
Domach

Plus
radio
107,9 FM OPOLE

www.plus.opole.pl

Świętuj razem z nami w Twoim mieście! · Szczegóły na:

Zespół kleryków redagujący stronę internetową Szkoły Słowa Bożego
PO LEWEJ: Ks. dr hab. Jan Kochel zainicjował Szkołę Słowa Bożego w Polsce
PONIŻEJ: Lektura Pisma Świętego w internecie również może poprowadzić do spotkania z Bogiem
PO LEWEJ U GÓRY: Banner Internetowej Szkoły Słowa Bożego

to refleksją nad tekstem (*meditatio*). Klerycy przygotowują orędzia, w których uwypuklają wartość czytanego fragmentu, a także pytania odnoszące tę wartość do konkretnych sfer życia człowieka, co pomaga słuchaczowi szkoły w prowadzeniu osobistego rozważania. Trzecia część spotkania ze słowem Bożym to modlitwa (*oratio*), stąd na stronie zamieszczana jest treść wybranej modlitwy, która ma prowadzić do prywatnej rozmowy ze Stwórcą. Etap ten łączy się z trwaniem przed Bogiem w Słowie (*contemplatio*). Na zakończenie prowadzący rozważanie proponuje przestrzeń życia, w której poznane słowo można wprowadzić w czyn (*actio*), zachęcając tym samym do podjęcia w swym życiu konkretnego postanowienia, wypływającego z przemodlonego słowa Bożego.

Zaczął się w Mediolanie

Szkołę Słowa Bożego w 1980 r. założył kard. Carlo Maria Martini, znany włoski biblista. Inicjatywa wyszła od młodzieży, która po-

prosiła swego nowo wybranego pasterza o to, by pomógł jej modlić się Pismem Świętym. – To było coś niezwykle pięknego, gdyż nie była to inicjatywa odgórna, ale właśnie inicjatywa samej młodzieży – podkreśla ks. Jan Kochel. Comiesięczne spotkania poświęcone wspólnemu czytaniu i rozważaniu Pisma Świętego, które odbywały się wieczorami w mediolańskiej katedrze, szybko zyskały ogromną popularność. Na pierwsze spotkanie przyszło ok. 300 młodych osób, na kolejne jeszcze więcej. Po pewnym czasie już 5 tys. ludzi chciało uczestniczyć w blisko dwugodzinnych spotkaniach, będących adoracją słowa Bożego. Zrodził się pomysł, by mediolańskie kościoły połączyć siecią radiową, dzięki czemu wierni zgromadzeni w różnych świątyniach mogli usłyszeć to, co kard. Martini głosił w katedrze. – Najpierw odczytywany był fragment Pisma Świętego, następnie kardynał wprowadzał w rozważanie, wygłaszając orędzie, które kończyło się pytaniami do tekstu zwróconymi do młodych ludzi. Wtedy następował dłuższy czas osobistej medytacji nad tekstem Pisma Świętego. Młodzi podkreślali wybrane fragmenty, robili notatki. Było to bardzo piękne spotkanie, które kończyło się

postawieniem zadania, będącego swoistą zachętą, by żyć tym słowem Bożym – opowiada ks. Jan Kochel, który uczestniczył w mediolańskim spotkaniu. Po jakimś czasie kardynał powołał zespół ludzi, którzy zajęli się opracowywaniem specjalnych materiałów do pracy z młodzieżą i dzięki temu mediolańskie doświadczenie rozszerzyło się na całą archidiecezję, inne diecezje włoskie, a także inne kraje.

Polskie początki

– Gdy w 1994 r. miałem sposobność rozmawiać z kard. Martinim osobiście, poprosiłem go o to, by pozwolił mi przenieść mediolań-

skie doświadczenie do Polski i od tego czasu próbuję Szkołę Słowa Bożego rozwijać w różnych miejscach naszego kraju – wspomina ks. Jan Kochel. Pierwsze spotkania odbywały się w Laskach koło Warszawy, równoległe również w parafiach, w których ks. Kochel pracował: w Tarnowskich Górach i Gliwicach. – Mając w świadomości to, że dzisiaj młody człowiek potrzebuje kontaktu poprzez sieć internetową, chciałem Szkołę Słowa Bożego przenieść do internetu. Wraz z biskupem gliwickim Janem Wiczorkiem napisałem w tej sprawie list do kard. Martiniego, w którym poprosiliśmy o opinię na temat tej inicjatywy – opowiada ks. Jan Kochel. 28 maja 2002 r. kard. Carlo Maria Martini odpisał: „Projekt Szkoły Słowa w internecie wydaje mi się dobry. Pomoże młodzieży i starszym poznać Pismo. Uważam, że okaże się wartościowym instrumentem nowej ewangelizacji. O to się modlę i będę się modlił”. – Od tego czasu zacząłem realizować ten pomysł, ale kształtu nabrał on w momencie, kiedy zacząłem pracować w seminarium – dodaje ks. Kochel. W tym czasie nawiązana została współpraca z portalami biblia.wiara.pl i biblista.pl, na stronie, oprócz cyklicznych rozważań tekstów biblijnych, zaczęły pojawiać się również katechezy i artykuły pisane przez biblistów, studentów wydziału teologicznego i kleryków; prowadzone są także konkursy, m.in. na najciekawsze inicjatywy związane z popularyzowaniem indywidualnego czytania Biblii.

– Spotkanie z Pismem Świętym to spotkanie z osobą Jezusa Chrystusa, dlatego celem naszej strony jest to, by człowiek, zainspirowany w internecie spotkaniem ze słowem Bożym, wrócił do wspólnoty Kościoła – wyjaśnia ks. Jan Kochel. Istotne jest również, że klerycy, współredagując stronę, uczą się metody lectio divina, uczą się prowadzenia stron internetowych, uczą się, jak przekazywać Ewangelię młodym ludziom. – Te doświadczenia będą mogły wykorzystać w późniejszej pracy duszpasterskiej na parafiach – podkreśla, dodając: – A najpiękniejszym owocem naszej inicjatywy byłoby, gdyby powstały grupy zainspirowane internetem, spotykające się na czytaniu Pisma Świętego, grupy słuchania słowa Bożego, jak je nazwał kard. Martini. ■

Powódź

Gdy woda opadła

– Powodzianie nie mogą zostać sami
– wielokrotnie podkreślał bp Andrzej Czaja. **W pomoc, przede wszystkim finansową, włączyła się cała diecezja.**

Czwartek, 27 maja – woda już opadła, odwołane zostały stany alarmowe, trwa szacowanie szkód, przywracanie dostaw energii elektrycznej i wypompowywanie wody z zastoisk. Gdy przejeżdżam przez Ozimek, z ciekawością spoglądam na poziom Małej Panwi. Wróciła do koryta. Wciąż pamiętam, jak ten krajobraz wyglądał przed tygodniem. W Zawadzkiem trwa osuszanie i porządkowanie. Drzwi i okna zalanych domów pootwierane na oścież, na podwórkach piętrzą się zniszczone meble, zerwane podłogi czy skute tynki. W Niewodnikach, gdzie woda wlała się do kościoła na wysokość od 5 do 10 cm, również trwa wietrzenie. – W piątek panie posprzątały świątynię i o 19.00 odprawimy pierwsze nabożeństwo – planuje ks. Edmund Sachta, proboszcz parafii w Żelaznej.

Szybka pomoc Caritas

3400 rodzin zostało bezpośrednio dotkniętych przez majową powódź. W 1997 r., gdy przez naszą diecezję przeszła powódź tysiąclecia, uszkodzonych rodzin było 13 500. Rozmawiam z ks. Arnoldem Drechslerem, dyrektorem Caritas Diecezji Opolskiej, która od 19 maja sukcesywnie rozszerza sieć niesionej pomocy powodzianom, w tym czasie dzwoni telefon. – Będą 24 tony zboża – mówi ks. Drechsler. Przyjadą do magazynu w Winowie spod Poznania i zaraz zostanie zorganizowany transport do rolników, którzy utracili swoje zbiory. Trzode

Powodzianie z Zawadzkiego z niepokojem patrzą w przyszłość. Kilka domów może nie nadawać się do zamieszkania

i bydło wykarmić trzeba, stąd od czasu, gdy woda opadła, Caritas pośredniczy w przekazywaniu paszy, owsa czy siana, organizując transport. Odbiera dary od tych, którzy deklarują pomoc, i przekazuje tym, którzy proszą. Gdy rolnik spod Jeleniej Góry opowiedział sąsiadom, jak sprawnie Caritas przekazała powodzianom w Żelaznej 40 bali siana, jego znajomy również zadeklarował pomoc. W centrali Caritas i w biurach rejonowych koordynowane jest również przekazywanie środków czystości i higieny osobistej, gumowych butów i rękawic, wiader, łopat, ścierek, a także węgla czy niezwykle potrzebnych osuszaczy. Wszystkie potrzebne artykuły trafiają do uszkodzonych za pośrednictwem parafialnych punktów Caritas. Wcześniej, nim woda opadła, z zorganizowanych punktów pomocowych dowożono powodzianom żywność, wodę i butle gazowe. Bp Andrzej Czaja również zaangażował się w tę pomoc, dając przykład duszpasterzom i wiernym, że mają być blisko uszkodzonych. Dary przekazywano szybko i bez zbędnych procedur metodą małych paczek, która sprawdziła się w 1997 r. – Metoda ta ma wielkie plusy. Paczkę trzeba zanieść uszkodzonym, a więc przerwać ich samotność, dzięki temu poznać ich

sytuację i potrzeby, a także ograniczyć niekontrolowane zagarnianie towarów, gdyby dary rozdzielane były we wspólnym miejscu – wyjaśnia ks. Drechsler.

Co dalej?

To pytanie powtarzają mieszkańcy zalanych domów w Zawadzkiem, których odwiedzam wraz z ks. Joachimem Bombą, proboszczem parafii Świętej Rodziny. Jeden z budynków to przerobiona niegdyś na lokale mieszkalne stajnia koni pocztowych. Woda w pokojach sięgała od 50 do 80 cm. Na ścianie grzyb, drewniane belki pod podłogą przesiąknięte są wilgocią, pieców nie można uruchomić. Fundamenty niepewne, stąd nie wiadomo, czy można myśleć o remoncie, czy budynek nadaje się jedynie do rozbiórki. Rodziny nocują w sali gimnastycznej, a w dzień krok po kroku starają się ogarnąć zniszczony dobytek. Codziennie odwiedza ich ks. proboszcz, niosąc słowa wsparcia, a także informacje o planowanych z burmistrzem działaniach. Gdy woda po powodzi zaczęła opadać i do Zawadzkiego dojechał transport żywności przekazanej przez Caritas, ks. proboszcz wraz z kierownicą Rafałem Ochwatem i grupą kilku osób odwiedził wszystkich powodzian – 165 rodzin, dowożąc

im paczki i zapoznając się z ich sytuacją. – 33 mieszkania i 79 posesji zostało zalanych – podaje dokładne dane ks. Bomba. – Woda nas zaskoczyła. Wylała się ze stawu i bardzo szybko przemieniła w dwa potoki, z których jeden płynął główną ulicą miasta – opowiada. Do godz. 4 nad ranem mieszkańcy starali się walczyć, umacniając zapory z worków z piaskiem, jednak najbiedniejsza część Zawadzkiego została zalana. Woda wdarła się również do najstarszych, zabytkowych zabudowań, liczących 150–160 lat. – W niedzielę na Mszy św. zamiast kazania, po Ewangelii poprowadziłem nabożeństwo dziękczynno-błagalne z replikacjami przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. Gros ludzi płakało – wspomina ks. proboszcz. Tego dnia wypompowano wodę z ostatnich zalanych budynków, dzień wcześniej rozwieziono powodzianom środki czystości, a od poniedziałku z domu do domu przekazywane jest urządzenie do osuszania, które wyciąga wodę ze ścian. Ponadto Parafialny Zespół Caritas, który na czele z Renatą Labus bardzo angażuje się w sprawy powodzian, na tydzień wykupił 29 osobom posiłki.

Wyraz solidarności

– Blisko 20 lat pracy w Caritas nauczyło mnie, że na Opolszczyźnie nikt z uszkodzonych przez jakiegokolwiek żywioły nie zostanie bez pomocy – stwierdza ks. Arnold Drechsler, dodając, że w naszym regionie mieszkają jedni z najbardziej ofiarnych ludzi w kraju. I tym razem diecezjanie okazali solidarność, angażując się w zbiórkę do puszek na rzecz powodzian przeprowadzoną przed wszystkimi kościołami naszej diecezji w niedzielę 30 maja. Zebrane pieniądze są przekazywane powodzianom za pośrednictwem parafii. – Jest to bardzo efektywny sposób pomagania – podkreśla ks. Drechsler. Pamiętajmy jednak, że dla wielu uszkodzowanych rodzin, powrót do normalnego życia będzie trwał jeszcze długo. **Anna Kwaśnicka**

Parafia Narodzenia NMP
w Krowiarkach

Jeden wiek żywej wiary

**Wspólnota parafialna
Narodzenia NMP
w Krowiarkach obchodzi
stulecie swojego kościoła.**

Główną uroczystością
będzie jubileuszowa Msza św.,
sprawowana 6 czerwca
pod przewodnictwem
bp. Pawła Stobrawy.

Ks. proboszcz Piotr Popanda
PO PRAWIE: Ołtarz główny
PONIŻEJ: Kościół Narodzenia
NMP ma 100 lat

TERESA SIENKIEWICZ-MIS

Inicjatorem budowy kościoła był ks. Johannes Kandler, proboszcz parafii w latach 1907–1934, wsparli go parafianie ofiarą i pracą. Budowa trwała krótko. Rozpoczęto ją wiosną 1909 roku, a gotową świątynię poświęcono 4 września 1910 roku. Głównym fundatorem był miejscowy graf Edgar Henckel von Donnersmarck. Kościół w stylu neoromańskim zbudowany został z cegły i kamienia. Ołtarze wykonał rzeźbiarz Buscher z Múnster; główny – ku czci Narodzenia NMP – ufundował graf Henckel von Donnersmarck, boczne – Serca Pana Jezusa i Czternastu Wspomożycieli – mieszkańcy Krowiarek.

Nowy kościół, upiększany przez parafian za czasów następnego proboszcza ks. Georga Gutsfelda, ucierpiał podczas frontu 1945 roku: zniszczone zostały fasada, dach wieży, uszkodzone organy, zestrzelony krzyż misyjny. Ks. Gutsfeld natychmiast rozpoczął naprawy, niestety, zmuszono go do opuszczenia Polski Ludowej. Prace kontynuował jego następcą ks. Stanisław Dylong. Za jego czasów m.in. wstawiono witraże, zakupiono nowy dzwon, naprawiono dach wieży. Ks. Leonard Gaida, proboszcz w latach 1967–1996, podobnie jak jego poprzednicy, dbał o kościół murowany i o Kościół żywy, do którego należało ponad tysiąc wiernych. W tej rozmołdzonej wspólnocie zrodziło się kilka powołań, stąd pochodzą: ks. Józef Christoph, ks. dr hab. Norbert Jan Widok, s. Zita Reichel CSSE, s. Eleonora Dzimierz ISSM, s. Bożena Kuziel ISSM.

Ksiądz Piotr Popanda, który objął parafię w roku 1996, mówi, że przez szereg lat przygotowywał wspólnotę duchowo i gospodarczo do jubileuszu. W 1997 roku reaktywował Sodalicję Mariańską, która istniała do 1945 r., kontynuował organizację pielgrzymek, m.in. do Ziemi Świętej i Fatimy. W 2006 roku o. Henryk Kałuża SVD poprowadził w parafii misję świętą. Od 12 do 16 maja br. nastąpiło odnowienie misji, prowadzonych także przez o. Henryka Kałużę, a tematem wiodącym była „Rodzina Kościoła domowego”. Wierni licznie uczestniczyli w naukach, przystępowali do sakramentów świętych, odnowili przyrzeczenia chrzcielne. Szczególnie gorliwymi uczestnikami, prawie w stu procentach, były dzieci. W miejsce starego już zniszczonego krzyża misyjnego postawiono i poświęcono nowy.

Parafianie, jak powtarza ksiądz proboszcz, są blisko Boga, uczestnicząc pilnie w obrzędach religijnych, są w kościele i o niego dbają, ofiarnie wspierając jego potrzeby. I to widać. Kościół jest

bardzo zadbane. W ostatnich latach przeszedł szereg remontów, m.in. dach pokryty został dachówką ceramiczną, gruntownie odnowiono wieżę, wymieniono instalację elektryczną, w prezbiterium wykonano schody z granitu, wymalowano wnętrze i odnowiono elewację zewnętrzną. Przywrócono pierwotny wygląd zabytkowych stuletnich ławek, wszystkie ołtarze, ambona i inne szczegóły architektoniczne zostały odnowione, przeprowadzono remont organów i centralnego ogrzewania, wykonano chodniki wokół kościoła i na cmentarzu, na którym w roku 1999 wybudowana została kaplica pogrzebowa.

W sferze duchowej warta podkreślenia jest wierność parafian wartościom i zwyczajom zakorzenionym przez poprzednie pokolenia, jak świętowanie rocznic małżeńskich. Z tej okazji małżonkowie zamawiają Mszę św., a od kilku lat uczestniczą też we wspólnej Eucharystii jubilatów danego roku. W parafii niemal każdy chłopiec poczuwa się do obowiązku bycia ministrantem. Procesjami do polnych krzyży i kapliczek czczony jest św. Urban i w podobny sposób obchodzone są Dni Krzyżowe. A kilkanaście róż różańcowych odmawia nieustannie modlitwę różańcową za parafian. Najświętszy Sakrament podczas Bożego Ciała kapłan niesie drogą wyłożoną kwiatami. Za zbiory Panu Bogu dziękuje cała wspólnota przy polowych ołtarzach podczas parafialnych dożynek. Od kilku lat są nadzwyczajni szafarze Komunii św. Rokrocznie przed Bożym Narodzeniem dzieci z panią katechką przygotowują inscenizację, a młodzież szkolna z parafialną Caritas wigilię dla seniorów. Właściciele koni organizują parady i zamawiają Mszę św. w dniu św. Huberta. Mimo że parafia demograficznie maleje, ciągle jest to energiczna, żywa wiarą wspólnota.

Teresa Sienkiewicz-Mis

W leśnickiej Betanii

Siostry służebniczki NMP zapraszają dziewczęta do Betanii w Leśnicy: **12 czerwca** na śluby wieczyste sióstr; **od 18 do 20 czerwca** na skupienie dziewcząt klas szóstych; **z 25 na 26 czerwca** na adorację o powołania. Zgłoszenia u s. Dalmacji, tel.: 77 404 83 30 lub 514 347 268, e-mail: betania@sluzebniczki.pl.

W Miedoni i w Winowie

Szensztacki Instytut Sióstr Maryi organizuje letnie rekolekcje w Miedoni k. Raciborza dla dziewcząt ze szkół podstawowych **od 10 do 15 lipca**. Natomiast w Winowie odbędą się rekolekcje letnie dla dziewcząt z gimnazjów i szkół średnich **od 26 do 30 lipca**. Zgłoszenia przyjmuje do 30 czerwca s. M. Michalina 77 474 83 81, e-mail: s.michalina@szensztat.

Rekolekcje wakacyjne

Siostry Maryi Niepokalanej organizują rekolekcje wakacyjne. Zapraszają dzieci do Branicy **od 26 do 29 czerwca** oraz dziewczęta od III

zaproszenia

klasy gimnazjum do Rusocina k. Nysy **od 6 do 10 lipca i od 18 do 22 lipca**. Więcej informacji oraz zapisy u s. Agnieszki (tel.: 77 486 82 18 lub 609 209 324, e-mail: smi.branice@op.pl).

Pielgrzymki na Górze św. Anny

6 czerwca – Dzień Modlitw Mniejszości Narodowych; **13 czerwca** – Pielgrzymka Sołtysów i Rad Sołectkich; **17 czerwca** – Dzień Modlitw Chorych i Dzieci Specjalnej Troski; **19–20 czerwca** – Pielgrzymka Przyjaciół Misji i Ziemi Świętej; **26–27 czerwca** – Pielgrzymka Mężczyzn i Młodzieńców.

KIK

W Opolu 6 czerwca, godz. 17.00, dr Elżbieta Pawłowska – Nauczanie sługi Bożego Jana Pawła II o geniuszu kobiety; **13 czerwca**, godz. 17.00, Antoni Duda, prezes KIK w Opolu – Refleksje z tegorocznej pielgrzymki po Ziemi Świętej; **19 czerwca**, godz. 17.00, kościół pw. Ducha Świętego w Winowie – Spotkanie wspólnot i stowarzyszeń katolickich diecezji

TERESA SIENKIEWICZ-AMIS

Tysiące wiernych pielgrzymuje do św. Anny

opolskiej; **26 czerwca**, godz. 18.30, Msza św. w katedrze Podwyższenia Krzyża Świętego na zakończenie roku pracy KIK; po niej spotkanie klubowe.

Centralna Biblioteka Caritas

10 czerwca, godz. 17.00 – „Hrabina Johanna Schaffgotsch – z biednej służącej najbogatsza Ślązaczka” – wykład prof. dr hab. Joanny Rostropowicz; **17 czerwca**, godz. 17.00 – „Eva von Tiele-Winckler – zasłużona ewangelicka, Śląska Samarytanka” – wykład Johannym Lemie-Prediger.

VIII Opolski Festiwal Nauki

13 i 14 czerwca Wydział Teologiczny Uniwersytetu Opolskiego

organizuje VIII Opolski Festiwal Nauki, którego koordynatorem jest dr Alicja Kalus. W programie m.in. **13 czerwca**, godz. 18.00, aula WT przy ul. Drzymały 1a. Wykład i warsztaty gospel poprowadzą Norbert Blacha i ks. dr Grzegorz Poźniak. **14 czerwca**, w godz. 9.30–15.00 prezentowane będą następujące tematy: „Stworzenie czy ewolucja? Wokół współczesnych kontrowersji”; „Quo vadis współczesna rodzino?”; „Małżeństwo z wyznawcą innej religii. I co dalej?”; „Psychologia komunikacji”; „Religia a psychologia. Zagadnienia społeczne”. Ponadto: „Studiuj z nami” – herbata u studentów oraz inscenizacja sztuki Karola Wojtyły „Przed sklepem jubilera” w wykonaniu studentów. ■

Wydział Teologiczny UO

Wiele kierunków i specjalności

Wydział Teologiczny Uniwersytetu Opolskiego zaprasza do podjęcia studiów magisterskich, licencjackich, doktoranckich i podyplomowych na kilku kierunkach.

Magisterskie: stacjonarne, jednolite magisterskie, kierunek:

TEOLOGIA, specjalności: kapłańska, katechetyczno-pastoralna, psychologiczno-pastoralna.

Studia niestacjonarne, jednolite magisterskie:

TEOLOGIA, specjalności: katechetyczno-pastoralna, psychologiczno-pastoralna.

Studia stacjonarne i niestacjonarne, licencjackie i magisterskie:

NAUKA O RODZINIE, specjalności: kurator sądowy ds. rodziny, poradnictwo rodzinne, profilaktyka społeczna.

Studia stacjonarne, licencjackie: **MUZYKOLOGIA**,

TERESA SIENKIEWICZ-AMIS

Inauguracja roku akademickiego na Wydziale Teologicznym UO

Doktoranckie: TEOLOGIA, Podyplomowe: STUDIUM RODZINY.

Rekrutacja na studia licencjackie i magisterskie: internetowa www.rekrutacja.uni.opole.pl.

Studia stacjonarne: pierwszy termin od 10 maja do 10 lipca reje-

stracja kandydatów w systemie internetowym,

16 lipca ogłoszenie list osób zakwalifikowanych na studia i rezerwowych, od 16 do 24 lipca składanie dokumentów.

Drugi termin: od 17 lipca do 30 września rejestracja kandydatów

na kierunki, na których są wolne miejsca i składanie dokumentów.

Studia niestacjonarne. Od 10 maja do 28 lipca pierwszy termin rejestracji kandydatów w systemie internetowym, 29 lipca ogłoszenie list zakwalifikowanych na studia, od 29 lipca do 8 września składanie dokumentów.

Od 29 lipca do 30 września drugi termin rejestracji kandydatów na kierunki, na których są wolne miejsca, i składanie dokumentów. Dokumenty należy składać w dziekanacie Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego, ul. Drzymały 1a, 45-342 Opole.

Na studia doktoranckie należy składać dokumenty w dziekanacie Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego od 28 czerwca do 24 września 2010 r. Rozmowa kwalifikacyjna: 25 i 29 września 2010 r. ■